

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 16. Quibus modis poßit sibi, qui in aliqua re superior est, inferiorem pro superiore habere?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

tate proficiunt, eò subtiliùs indignos se esse deprehendunt: quia dum proximi luci fiunt, quid quid eis in se ipsis latebat, inueniunt.

§. XV.

Quibus modis possit sibi, qui in aliqua re superior est, inferiorem pro superiore habere?

Phil. 2, 3. *Est S. Paulus pugnancia videtur imponere nobis, dum ait: Nihil per contentionem, neque per inanem gloriam, sed in humilitate superiores sibi inuicem arbitrantur? Potèstne sine mendacio, vel certè sine falsitate fieri, vt duo in quacumque humilitate se se ipsos mutuò superiores sibi inuicem arbitrentur? Si è duobus vnus est superior, ergo alter erit inferior. Si inferior, ergo non superior. An non clarè magister videt, discipulum in doctrina esse inferiorem? Videt sanè, & euidenter quidem. Interim constanter monet Humilitas, vt nulli te præponas, sed omnibus potiùs postponas. Quo pacto hoc fieri potest, salua veritate? Tres sunt modi.*

S. Thom. 1. S. Thomas ait, humilem nec debere, nec
2. 2. q. 161. posse iudicare, suam virtutem aut donum,
2. 3. quod reuera maius à Deo accepit (v. g. apostolatum) esse minus eo, quod reuera minus alter accepit (v. g. dono linguarum) neque verò debere se in eo aestimare altero esse

esse inferiorem: sed in eo, quòd confide-
rans ea, quæ habet à seipso; in proximo au-
tem illa quæ habet à Deo. Hac enim ratio-
ne meritò ac verè illum sibi præfert. Si-
quidem dona, quæ alter à Deo habet, ma-
iora sunt ijs, quæ quisque à seipso habet.
Hæc est enim genuina indoles humilitatis;
Nosse se ipsum, Intueri se ipsum, atque ea
quæ quisque à seipso habet, suos nimirum
errores, sua vitia & peccata: in alijs autem
spectare eorum bona & dona, quæ à Deo
profiscuntur. Quemadmodum & super-
biæ ingenium est sua bona spectare, iacta-
re, admirari; aliorum autè mala indagare,
rimari, detestari. 2. Certum est, Mundi
Gubernatorem, ita sua dona distribuere,
vt nullum prætereant, sed cuique etiam vilif-
simo homuncioni dotem aliquam conferat,
in qua alios præcellat. Quod, vt in rebus
naturalibus, ita etiam supernaturalibus
contingit. In naturalibus enim alius visu,
auditu alius; vnus ingenio, alter iudicio;
hic eloquentia, ille sapientia & Philosophia;
iterumq; quidam in medicina, quidam in
iurisprudencia excellunt: itemq; hic cala-
mo, ille penicillo, alius scalpro valet &c.
Pari modo alij Sancti charitate, alij hu-
manitate;

manitate;

S. Greg.
hom. 10.
in Ezech.

manitate; mansuetudine ac patientia alij, alij alia virtute eminent, suntque alijs superiores. *Miratur Paulus*, inquit D. Gregorius, *in Petro & Apostolis innocentiam cum ait: Ego enim sum minimus Apostolorum, qui non sum dignus vocari Apostolus, quia persecutus sum Ecclesiam Dei: vicissim Petrus miratur in Paulo sapientiam, cum ait: Sicut & charissimus frater noster Paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit vobis. Ad eundem modum, S. Athanasius scribit, S. Antonium, in vnoquoque fratrum ac sociorum illam, qua fulgebat, virtutem contemplatum, & in ea superari se videntem alteri tamquam superiori postposuisse, 3. Ait supra citatus D. Thomas: Verè indicamus, & estimamus, posse esse aliquid occultum in alio, quo nobis superior sit, etiamsi bonum nostrum, quo illo videmur*

S. August. de sancta virgin. cap. 43. *superiores, non sit occultum. Assonat S. Augustinus: Virgo ne se coniugata praeferat, cogitet occulta dona Dei, qua non nisi interrogatione tentationis etiam semetipsum cuique declarant. Unde enim prater alia scit Virgo, ne forte ob mentis infirmitatem nondum sit matura martyrio, coniugata verò sit? Unde, inquam scit, ne forte ipsa nondum sit Thecla, iam sit illa Crispina, Et copiosius infra. Aliud est enim pro*
veritate

Ibid. c. 47.

veritate ac proposito sancto non consentire suadenti atque blandienti, aliud non cedere etiam torquenti, & ferienti. Latent ista in facultatibus, & viribus animorum, tentatione panduntur, experientia propalantur. Ut ergo quisque non inflatur ex eo, quod videt se posse, cogitet, forte alios posse aliquid, quod ipse non potest: ita servabitur non fallaci, sed veraci humilitate: honore mutuo praeuenientes, & alterutrum existimantes superiores sibi.

§. XVI.

Optimum humilitatis remedium NOSSE SE-
IPSVM.

Nulli nos praeferemus, si de nobis ipsis, quod reuera sumus, sentiamus: utque ita nos ipsos noscentes sentiamus, Deus non solum voluit nos nobis de peccatis nostris (quibus scatemus, & maxime miseri sumus) notos esse, sed etiam in corpore naturam nobis fragilem dedit, quam vel ipsi Ethnici hominibus proposuerunt considerandam. Senecam audiamus: *Hoc iubet illa Pythicis oraculis ascripta vox: NOSCE TE. Quid est homo? quodlibet quassum & quodlibet fragile: iactatu, non tempestate magna, ut dissiperis, est opus. Ubicumque arietaueris, solueris. Quid est homo? imbecillum corpus, & fragile, nudum, sua-*
pte na-

Senec.
consolat.
ad Marc.
cap. 11.